

Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.238/2011/6. szám

A Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. október 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az életveszélyt okozó testi sértett bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Nógrád Megyei Bíróság 7.B.106/2010/9. számú ítéletét az I. r. vádlott tekintetében az alábbiak szerint ***változtatja meg:***

A vádlottra kiszabott börtönbüntetés tartamát 1 (egy) évre, a próbaidő tartamát 2 (kettő) évre enyhíti.

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből a vádlottat 102.774 (százkettőezer-hétszázhetvennégy) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi, míg 39.012 (harminckilencezer-tizenkettő) forint bűnügyi költséget az állam visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 8.210 (nyolcezer-kétszáz tíz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Nógrád Megyei Bíróság a 2011. április 20. napján kelt 7.B.106/2010/9. számú ítéletével az I. r. vádlott bűnösségét testi sértés bűntettének kísérletében (Btk. 170. §. /1/ és /6/ bekezdés I. fordulat) állapította meg.

Ezért őt 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így a bűnjelek és a bűnügyi költség viselése tekintetében is.

A II. r. vádlottat az ellene 2 rb. testi sértés vétsége (Btk. 170. §. /1/ bekezdés) miatt emelt vád alól felmentette.

Az ítélet a II. r. vádlott tekintetében első fokon jogerőre emelkedett.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. r. vádlott és védője által a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott 3 napon belül az I. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a minősítés megváltoztatása és enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.680/2011/1. számú átiratában az ügy nyilvános ülésen történő elbírálására tett indítványt azzal, hogy a nyilvános ülésen nem vesz részt.

A bejelentett fellebbezést alaptalannak tartva az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta az I. r. vádlott vonatkozásában.

A nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta. Kifejtett álláspontja szerint az, hogy az I. r. vádlott a lánya sérülése miatti indulatában ütötte meg a sértettet, alapot adhat a vádlott felmentésére. A minősítést azzal vitatta, hogy az I. r. vádlott azon szándékára miszerint életveszélyes sérülést akart volna okozni, semmi adat nincs és a sérülés gyógytartama is 8 napon belüli. Végül az I. r. vádlott büntetlen előélete, idős kora és az időmúlás miatt az enyhítő szakasz alkalmazásával lényesen enyhébb büntetés kiszabását indítványozta.

Az ítélőtábla a bejelentett fellebbezés folytán az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. §. /1/ bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

A felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályokat maradéktalanul betartva folytatta le.

Az elsőfokú bíróság a megfelelő körben részletes bizonyítási eljárást folytatott le. Ennek során a vád tárgyává tett cselekmények elbírálásához szükséges és releváns bizonyítékokat feltárta, a rendelkezésére álló bizonyítékokat elemezte, egymással összevetette és azokból a logika szabályainak ellent nem mondó, okszerű következtetést vont le. Nem tévedett akkor sem, amikor az általa megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

A lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, mentes a Be. 351. §. 2/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól. A tényállás azonban kis részében helyesbítésre szorul.

Az ítélőtábla az iratok tartamára tekintettel a Be. 352. §. /1/ bekezdés a.) pontja alapján a tényállást az alábbiak szerint helyesbíti:

-Az ítélet 5. oldal 5. bekezdésének utolsó mondatában írt nagyobb erőt közepes erőre helyesbíti az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján (nyomozati iratok 247. lapszám, 9. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldal 3. és 8. oldal 1. bekezdése).

-Az ítélet 6. oldal 1. bekezdését akként helyesbíti, hogy a 8 napon túli gyógytartamú koponyacsont töréses vagy repedéses sérülés keletkezésének, közvetett

életveszélyes állapot kialakulásának reális lehetősége állt fenn (igazságügyi orvosszakértői vélemény 9. számú tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldal 1. bekezdése).

A fentiek szerint helyesbített tényállás már minden tekintetben megalapozott, következésképp ez a tényállás a Be. 352. §. /2/ bekezdése értelmében irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének.

Részletesen és iratszerűen ismertette az I. és II. r. vádlottaknak a nyomozás során tanúként, majd gyanúsítottként tett vallomását, a tárgyaláson előadott védekezését, a tanúvallomásokat, az igazságügyi orvosszakértői véleményt és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokat.

A vádlottak védekezését, tanú1 tanúvallomását elemezve, egymással összevetve adott számot arról, hogy miért minősítette az I. r. vádlottat és a tanú1-t szavahihetetlennek, a II.r. vádlott vallomását következetesnek, melyre a tényállást is alapította.

Az elsőfokú bíróság ezen elemző, értékelő tevékenységének helyességét erősíti meg az is, hogy az I. r. vádlott a nyomozás során tanúként tett vallomásában még előadta azt is, hogy a II.r. vádlott őt a feje bal oldalán ütötte meg, de a jobb oldalán is volt sérülés, bár azt nem tudja, hogy a sérülése mitől keletkezett (nyomozati iratok 391. oldal). Az I. r. vádlott a tárgyaláson (7. sz. tjkv. 16. oldal) azt is állította, hogy őt a II.r. vádlott nem egy bottal, hanem egy seprőnyéllel verte, amelybe szögek voltak verve. A 7. sz. tjkv. 17. oldalán tett nyilatkozata szerint a II.r. vádlott bement a portájukra „adott mindkettőnknek”, „nekem betörte a fejem”. A 7. sz. tjkv. 22. oldalon tett előadása szerint a II.r. vádlott valami lyukon dugdosta át a seprőnyelet. Arra, hogy a II.r. vádlott milyen módon sérülhetett meg az volt az elsőfokú bíróság által elfogadhatatlannak ítélt magyarázata, hogy a II.r. vádlott nekiment a falnak.

A tanú1 a nyomozás során azt is állította (nyomozati iratok 335. oldal), hogy a II.r. vádlott egy bottal átütött az ajtó felett, ami elérte anyja fejét. A tárgyaláson pedig (7. számú tárgyalási jkv. 33. oldal) azt is vallotta, hogy egy méretes fával azért támasztotta ki a kaput, hogy a II.r. vádlott nem tudjon átmenni.

Az elsőfokú bíróság törvényesen járt el, amikor nem fogadta el az I. r. vádlott védekezését, mely nemcsak önellentmondásos volt, de számos ponton ellentmondásban volt és maradt a védekezését alátámasztani igyekvő a tanú1 vallomásával is.

Az I. r. vádlott védekezését és a tanú1 tanúvallomását cáfolta a II.r. vádlott mindvégig következetes állítása, kinek előadását a helyszíni szemle adatai, a fényképfelvételek is mindenben alátámasztották.

Az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításai ugyancsak mindenben alátámasztották a II.r. vádlott által előadottakat a tekintetben, hogy mitől keletkeztek az ő sérülései, illetve az I.r. vádlotton és a tanú1-n levő sérülések hogyan jöhettek létre. Az I.r. vádlott által előadottakat nemcsak az ő sérülése, de a II.r. vádlott

fejsérülése keletkezése tekintetében is kizárta az igazságügyi orvosszakértői vélemény.

Mindezekre tekintettel megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a tanú1 verte a lemezajtót, majd az azt kinyitó a II.r. vádlotttra támadt a seprőnyéllel, aki a támadást a kezét feje elé emelve védte ki, aminek következtében mindkét felkarján zúzódásokat, hámsérüléseket szenvedett. A II.r. vádlott elvette a seprőnyelet a tanú1-től, aki emiatt a farakásra esett, ezt látva pedig az I.r. vádlott egy akácfa-karót fogva ütött rá egy alkalommal a II.r. vádlott fejére, aki ettől tojásnyi vérömlennyel járó zúzódást és pillanatos jellegű agyrázkódást szenvedett el.

Az I. r. vádlott által alkalmazott erő nagyságát illetően azonban az elsőfokú bíróság iratellenes megállapítást tett.

Az igazságügyi orvosszakértői vélemény a fejet ért egyszeri ütés erejét közepesnek véleményezte a nyomozás során. A tárgyaláson ezt a véleményt tartotta fenn és a tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint ezt az erőt minden alkalommal közepesnek minősítette. A tárgyalási jegyzőkönyvben - szemben az elsőfokú bíróság 14. oldal első bekezdés 4. fordulat utolsó sorában tett megállapításával - az igazságügyi orvosszakértő az erő nagyságát egy alkalommal sem véleményezte nagyobb erőnek, kizárólag a fején levő sérülés kiterjedésére használta a „nagy” meghatározást. Ezért az alkalmazott erő tekintetében csak a közepes erő volt megállapítható.

Az igazságügyi orvosszakértő a nyomozás során azt véleményezte, hogy fennállt a reális lehetősége közvetett vagy közvetlen életveszélyt okozó koponyaüri sérülés keletkezésének, a tárgyaláson azonban részletesen elemezve a sérülést, a sérült testtájékot, a tojásnyi vérömlenyt, a fényképfelvételeket, az alkalmazott eszközt, elemezve a pillanatos agyrázkódás jellegét és lefolyását adta azt az összegző véleményt, hogy a 8 napon túli gyógytartamú koponyacsont töréses vagy repedéses sérülés keletkezésének, a közvetett életveszélyes állapot kialakulásának a lehetősége állt fenn.

A megalapozottan megállapított tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést az I. r. vádlott bűnösségére.

A tényállás megalapozatlanságát sérelmező, a vádlotti védekezés elfogadását, a vádlott felmentését célzó fellebbezés, mivel a bizonyítékok értékelését támadja a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Nem osztotta az ítélőtábla azt a védői álláspontot sem, hogy az I.r. vádlott jogos védelmi helyzetben volt.

A II.r. vádlottat érte jogtalan támadás a tanú1 részéről. A jogtalan támadást védekezési sérüléseket elszenvedve hárította el a II.r. vádlott, az I. r. vádlott ugyancsak jogtalanul támadta meg a nála levő karóval a II.r. vádlottat és okozott neki sérülést.

Következésképp az I. r. vádlott jogos védelem címén történő felmentésére nem kerülhet sor.

Az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette az I. r. vádlott cselekményét életveszélyt okozó testi sértés bűntette kísérletének. Az e körben kifejtett

indokolásával a Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelvében foglaltakra figyelemmel az ítéltábla is egyetértett azzal a helyesbítéssel (ítélet 17. oldal 3. bekezdés), hogy az I. r. vádlott közepes erővel sújtott a karóval a II.r. vádlott fejére. Az eshetőleges szándékkal elkövetés megállapítása helyes.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság részben sorolta fel helyesen.

Az ítéltábla további enyhítő körülményként értékelte az I. r. vádlott idős korát, az eshetőleges szándékot, az életveszély közvetett voltát és azt, hogy az I. r. vádlott több mint 3 éve áll büntetőeljárás hatálya alatt.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság törvényesen alkalmazta a Btk. 87. §. /2/ bekezdés c.) pontját. Figyelemmel az ítéltábla által értékelt további enyhítő körülményekre is azonban a kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos. Ezért annak tartamát 1 évre enyhítette, mert ez áll arányban a bűncselekmény tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel és a büntetés céljaival.

A vádlott idős kora, büntetlen előélete és amiatt, hogy az elsőfokú ítélet meghozatala óta másfél év telt el, a próbaidő tartamát is a törvényi minimumban tartotta indokoltnak meghatározni.

Az elsőfokú bíróság a bűnjelekkel kapcsolatban törvényesen rendelkezett.

Tévedett azonban akkor, amikor az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség teljes összegét az I. r. vádlottra terhelte, holott az igazságügyi orvosszakértői vélemény a II.r. vádlott által okozott sérülés keletkezésére is vonatkozott, akinek jogerős felmentésére került sor. Ezért az ítéltábla akként rendelkezett, hogy az orvosszakértői vélemények adásával felmerült bűnügyi költségből csak annak harmada megfizetésére kötelezhető az I. r. vádlott. Ennek megfelelően rendelkezett akként, hogy az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből az I. r. vádlott 102774 forint megfizetésére köteles, míg a fennmaradó 39012 forintot az állam viseli.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §. /1/ bekezdése alapján változtatta meg, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb - törvényes - rendelkezéseit a Be. 371. §. /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az I. r. vádlott védelmét kirendelt védő látta el. A védő útiköltségét, jelenléti költségét a Be. 381. §. /1/ bekezdése alapján állapította meg és

akként rendelkezett, hogy ezt a bűnügyi költséget, mivel a védői fellebbezés eredményre vezetett, az állam viseli.

Budapest, 2012. év október hó 19. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet s.k.
előadó bíró

Dr. Halász Irén s.k.
bíró

A Nógrád Megyei Bíróság 7.B.106/2010/9. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.238/2011/6. számú ítélete folytán az I. r. vádlott vonatkozásában 2012. év október hó 19. napján jogerőre emelkedett és a kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajtandó.

Budapest, 2012. év október hó 19. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő